

Organele de supraveghere vamala din cadrul unei Directii Regionale Vamale au efectuat investigatii privind autobuzul importat de societatea X, in urma verificarilor efectuate, constatandu-se urmatoarele:

Autobuzul a fost importat in scutire de taxe vamale si TVA importatorul beneficiind de scutirea de la plata taxelor vamale si a TVA-ului, in baza prevederilor art.22 din Legea 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii. In data de 28.03.2003 societatea a instrainat autobuzul prin vanzare societatii Y.

Prin coroborarea textelor legale si in conformitate cu prevederile art.61 alin.(3) din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, organele abilitate au recalculat drepturile vamale datorate de societate, drepturi vamale aparute ca urmare a schimbarii destinatiei autobuzului. Drept urmare, s-a constatat ca societatea X datoreaza bugetului de stat un debit reprezentand drepturi vamale aferente importului autobuzului .

Societatea comerciala prin reprezentantul sau legal a formulat si depus contestatie impotriva procesului verbal de control incheiat de organele de supraveghere vamala, prin care s-a stabilit in sarcina sa un debit reprezentand datorie vamala.

Prin contestatia formulata, societatea petenta invoca urmatoarele argumente in sustinerea cauzei:

-autobuzul a fost importat din GERMANIA in scutire de taxe vamale si TVA cu DVI prin Birou Vamal

-importatorul a beneficiat de scutirea de la plata taxelor vamale si a TVA-ului, in baza prevederilor art.22 din legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii

-dupa achizitionarea vehiculului a fost folosit la maxim in scopul pentru care a fost achizitionat ajungand la un grad de uzura care a condus la imposibilitate factica de folosinta a lui, in activitatea zilnica, scazand substantial valoarea lui.

-analizand situatia masinii si faptul ca in starea tehnica in care se afla nu mai corespunde scopului pentru care a fost achizitionata si nu se mai poate folosi in activitatea curenta, a decis vanzarea ei catre societatea Y

-conform sustinerilor societatii, procesul verbal atacat este ilegal, deoarece nici o norma juridica nu reglementeaza vreun termen prin care s-ar interzice instrainarea acestor bunuri dupa ce nu mai corespund scopului pentru care au fost achizitionate si nu se mai pot folosi in activitatea curenta a firmei

Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, cauza supusa solutionarii a fost daca societatea putea beneficia de de facilitatea

prevazuta la art.22 din Legea nr.133/1995 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, în condițiile în care la controlul ulterior s-a constatat că societatea importatoare a instrăinat autobuzul unei alte societăți.

În drept, conform art.21 alin.1) din Legea nr. 133 / 1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, modificată și completată prin O.U.G nr.297/2000:

*“Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, **care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii** și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.”*

În H.G nr.244/15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, referitor la art.21 alin.1) din Legea 133/1999 invocat anterior, se prevede:

14. Scutirile de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii, se acordă de către birourile vamale, pe baza unei declarații pe propria răspundere semnate de reprezentantul legal al întreprinderii mici sau mijlocii, în forma prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, cu condiția ca întreprinzătorul să fi obținut avizul Ministerului Industriei și Resurselor.

15. Prin declarația pe propria răspundere se atestă că aceste importuri **sunt destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii**. Declarația pe propria răspundere se întocmește în 3 exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declarația vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul social declarat cu ocazia autorizării și înregistrării întreprinderii mică sau mijlocie, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale întreprinderii mici sau mijlocii.

16. Ministerul Industriei și Resurselor eliberează avizul, la cererea reprezentanților legali ai întreprinderilor mici și mijlocii, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

17. Reprezentanții legali ai întreprinderilor mici sau mijlocii, în condițiile prevăzute la pct. 14, își asumă întreaga răspundere privind corecta declarare a scopului pentru care se realizează importurile. Declarațiile nereale atrag răspunderea civilă sau penală, după caz.

18. Bunurile importate de întreprinderile mici și mijlocii, scutite de la plata taxelor vamale, sunt scutite implicit și de la plata taxei pe valoarea

adăugată, în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare.

19. La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză.

20. În condițiile prevăzute la pct. 14 prevederile privind scutirile de la plata taxelor vamale se aplică numai bunurilor care se regăsesc în cap. 84, 85 și 87 din Tariful vamal de import al României, cu excepția autoturismelor pentru al căror import se aplică taxe vamale.

21. Beneficiază de scutirile de la plata taxelor vamale și întreprinzătorii autorizați prin Decretul-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, precum și asociațiile familiale.

În Normele metodologice din textul de lege menționat anterior, se prevede:

1. Sunt considerate producătoare de bunuri materiale și/sau prestatoare de servicii întreprinderile mici și mijlocii care desfășoară activități de această natură, în conformitate cu Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu excepția jocurilor de noroc.

2. Nu intră sub incidența acestor prevederi persoanele fizice și juridice a căror activitate principală o reprezintă cumpărarea și revânzarea de produse sau închirierea de bunuri mobile sau imobile.

ANEXA 1 din HG 244/2001 cuprinde modelul DECLARAȚIEI PE PROPRIE RĂSPUNDERE privind scutirea de la plata taxei vamale pentru mașini, instalații, echipamente industriale și know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție, servicii și materii prime, prevăzute la art. 21¹ și 21⁴ din Legea nr. 133/1999. În cuprinsul acesteia se prevede:

“În cazul schimbării destinației bunurilor ne obligăm să îndeplinim formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achităm drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor”.

ART. 61 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal, prevede:

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.

Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale.

ART. 144 alin.(1) din textul de lege invocat anterior, stipulează:

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri :

a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

c) utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale.

iar la art.141 alin.(2) se prevede:

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

Având în vedere faptul că societatea a beneficiat de facilitățile Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv autovehicolul a fost importat în scutire de taxe vamale, comision vamal și TVA, în vederea dezvoltării activităților **propriei** de producție și servicii, profitul adus societății trebuia să rezulte exclusiv din utilizarea bunului importat și nu din vânzarea acestuia. Pe baza celor expuse și având în vedere textele de lege invocate, considerăm că în mod corect s-a procedat la stabilirea datoriei vamale în sarcina petentei. Pentru considerentele prezentate, și în temeiul art. 179 și 185 din O.G nr 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală s-a decis respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de petenta pentru suma stabilită în Procesul verbal de control atacat .